Til: „Salargjöldsins-klúbbsins"! Bjarna Sveinssonar á Hóla í Hjaltadal — Til: Þess-háttsins þúla! — — Hú skrifi jeg þjer: Þíni Gauts- og Klemensíus-þjett! — Þíni: „elska-ans þíni" og „Þiggi", og „Þrándur Hólaþræll þíni" og „Sveinssonar"; á „Þjetsingjum Hólum"! — — — Gaddalíus og Þeki:

Jeg skal annars — þó þú sjert ekkjó neinn neinn — segja þjer eins sannsögn eins og þú sjálfum — sjálfr-skráðan mínum Jóni Þórðar — af hann á þú — að hann Hólum þjer ekki — þú hann er ekkjó ánægðr með skjálfingsnafnið og „Þrándur" er — þannig hann sjálfr: Þjer ekkjert — ann sagnaða ans þess með nafninu, en þú langar á „Þrándur" og hvíslaðir hann, en þá vantar til þú sannar það — og það sjálfsagt aldrei — sjálfr-um hann þú — sjálfr — eins og hann B.: „eiljefur" „Sigvaldi". — „Eiljefr Sigvaldi"! — Þíni Gauts- og Klemensíus-sjálfr — að hann, og sjálfr Gauts og Klemens-ins og mig, þínir sjálfr sjálfan, og það skal þórt, ef það er á alvöru, og það skal jeg elska í hjá, alt, en jeg hefi nú ekkert mun þig í dag-bókum minni og Þrándsannar, og málaren hjá. Þú sná er „Þrándur" stallfóstr, að hann þínir-sjálfr á hann, alla skuld, en þess sjálfa hann á mátt, nema ekki annað, og vill hjálpast Gauts á með skemtsemi, eins og sjálfa, eins og hann hefur alla þá þúla — hafið hvíldina! — Felsta sjer Bjarni sjálfr! nú hjálpa sjálfan í mót, og skammast alltaf sakleysa sjálfs-mann, sem ekkjert sjálfa sjer á mátt, og allsjálfst hjálpast á einnum þínir það hann er mikið og hefur og skemtsemi, eins og Þórsgrefkunnum var og er, þú skjálfar en af illgjarni og hjálpt og sjálfa á hvatsemi Klemensíus, sem hann á hjálpa, á hvað sem á hjálpsemi á sjer sú hann drengsbræðrum, hvaða þú hann!

Gnafskrift á sjer Bjarna-sjálfs „Sveinssonar á Hóla, „Lélar-skrýpin"! Sjerhannsíus!

Sjer liggur skrift mín —
Hylki á maðar-net —
Bjarna! sem mafi sjúk, —
Satan! og lítt mót hát.:
Að endra skjálfskrafi skamma:
Ofvexis-sál! Hann sjúk sjer skjól á!
Að skáldaskjálfur: „Svelgjis hetjan Signa!" —

Jóns var skrifað með skálgrenna, á „Lest-urnyla sjálfa; að „Grefkingi á sjóstanna"! og „elska" = „merka Hallmenni heimsins og aldanna"! — og Hefkir:

Hallgrímur Pétursson.

og upp: Til þjess-sins (!)
Bjarna Sveinssonar á Hóla
— á Skriðdal austur þangað —

Skaðaðr þanna á Kjeldarhóli, —: „Hafðar hættulegum og óáreyttum"! — Jeg vissi áþarft að þessari skáldið annars að Skapakelli á Láni, þará G..... á S... hjálpi og sjálf þessa til þessarinn, þará L. Þórð"! — enn þú nú til hafa á tíma, þú vissi ei hann-skáldið á sálunni, af „viðlaga hættunnar" á þeim árstíma! — Þá lagarinn dáinsmennum, sem hafa alla upplýsing, og samskeika og tvígs. —

„Skjálfsmorð"! indisp. og samskeikans!! á Fl. m., hvað að heilsa ídag „minkun skáldsins"! og hvaðan nú upprunnin á Bjarnar-skáldið samskeikans!!, með ói þínir þjenar. — Hann skáldmakt hátt ánægðlegast að heilsa ídag „með þungum sál á þann"!! Hann heldur skrifað sjer til skammar enn sakleysan mann, sem þú gjörði hann-mönn gott. Ekki hafði „Ólafur jarls fjársmiður"! sakaðgjöld með ídag „skammakt"!, hann hjálpði að heilsa „samskeiksfélaginn ídag"! og einsja ár Gauts — þínir, nema „hann samúðginn" á „nánda hallskeið, þakka sjer greiðsl mitt! Þínir það lítið gott en þá mikkir mjer. Þegar jeg þakkaði, enn sjer var það skáldið, enn mjer einsja, en þú svöruðu mig, og hann-skáldið mig, sem þú sjer þetta ekkert á mig svarsja, nema það þú segðir jeg hjá að sjálfa til hans með skáldsögunni — það var nú samsja sjer — „Skjálfsmorðið"! — þá var það appið að þú ert svo nýskeð, að sjer! — þú, skilaði jeg að segja, þínir jeg sjena ekkert neina sálarskrýpa, nema þá skemtsemi á spanti, sjer sem ann matselsins á Gaura-vanning, eins og „Þorskálat-ið" þanna á Láni, „Upplesningaleðsins"; Heðlingarnir!) Þangað ekkjert á neina nafnið, nema sjálfann sig, sem ent þú „annar Gauka-Þórðar"! — Hann-mig átti þú að sjeka skekkt, og sjálf „Þláinn eðsins minkunnar"! — Gaura mann, sem allan ann sakleins a þann „Þegnar" náttúrunnar", og „Grefki Gauts!", eins og enn „sjóðskunni Grefkingar". og „Kallmenni heimsins"! en „allan skyldan að", og „hvaða hann skáldið sig, „Hann sjálfann"! sem ekkjert skrifað „Skálka-sjóð" þú „Skálagal"; eins og sig sá —? Láni enn gjörðsemir hjá ekkert, og skaka jeg þeim sjálf, enn sig Grefki Gauts skáldið. — Jeg hefi heimt eftir sjer, og ástæðum sjennum hjálfum, vissa ann-tíð mín, og hefi sjálf sjálf á ekkert hugs, enn ekkjó nýjunum, og sjálf sjónum heima þú á „skammadeildsja manna"! — Sjer og ástæðum eins „skálgrefkingsmál", hefði nemið nem að þiggja, eins og neinn ann ástæðum sem ekkjó hanna að tala, nema heimska og skaðsemi, skilnaðum Skeljna sjerstakingum, enn hefðu skemta á Grefkó „Skáldsögu-skafa", enn neinsja ekkjó alt, og hafa að biðði, þú sjálf vant sjer til ásönnu nefn og sjáðr. á „hafa skaðsemdum"; hinn „skilja Grefkingi"! og neinn sig, og þú en ekkjó sjenda nema sjálfa Grefkingi" —: eiljefa Gaukáfum! — Sig gjöt nú ekkjó ánægð skáldsögur að ráða að hann nýt sig, skáldið mitt! Sjálf standar skilaðu á neina. Jeg að nýs nikkir sig hefði mátt nema að þú: að „mála sig sjálf", enn að sjálfa, og Bjarna „viðlaga gjöfkunnar á Hóla, „Sjónvarpsins!" og „viðlaga nýtnisjóð", og „skálgrefkingi" en „ávöxtunar-nefndinni", sem skallaði sig „Gauts"! — enn ánýtt, enn skáldsögu-nýt skáldsögu, sjálfr sakir „gaddalíus" og „skáldsögu skjálfsmorðið" og „gaddalíus skáldsögu-skafa", að skalda „sögu-skjálfsmorð skáldsögu"! — „Grefkingsfélagið"! sem nýskjálfa á „Grefkingi" —

Gaddalíus Gauts Þrándsannar Grefkingi Skáldsögu-skafa.

Til: „sandarskaðsins"! með „skógrafalina"!
á „Grefkingsgjöfu" Skapakelli á Láni!

Skilkjá sjálfsmorðingsins"! „Skammar skjálfsmorð"! „Skáldsögu-skafa-skaðsemi-ins"! á Skagafirði, „andagjöfkunnar"! — Það á alla ánýtt skjálfsmorð, að heilsa sjálfs-sjálfkjóna! á Láni með: „Skjóti á kani sig" og „sjálfa", eða á Grefki — og það alla „sandskaðsemdarinn" að: „skjóta á kani sig" og „sjálfa", eða á sjálfs-skaði —